

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 23 dhjetor 2024
Nr. Ref.: MK 2599/24

MENDIM KONKURRUES

i gjyqtarit

RADOMIR LABAN

në

rastin nr. KO283/23

Parashtrues

Abelard Tahiri dhe 9 deputetë të tjerë

Vlerësim i kushtetutshmërisë së vendimit nr. 08-V-668 të 15 dhjetorit 2023, të Kuvendit të Republikës së Kosovës për shkarkimin e z. Agron Beka nga pozita e anëtarit të KPK-së

Duke shprehur në fillim pajtimin tim me mendimin e shumicës së gjyqtarëve që të konstatojë se rasti është i pranueshëm për shqyrtim në lidhje me nenin 65 [Kompetencat e Kuvendit] dhe nenin 110 [Këshilli Gjyqësor i Kosovës] të Kushtetutës.

Më tej, Unë si gjyqtar pajtohem me gjendjen faktike siç është deklaruar dhe paraqitur në aktgjykim dhe e pranoj të njëjtën gjendje faktike si të saktë. Gjithashtu, si gjyqtar pajtohem me mënyrën se si janë parashtruar dhe paraqitur në aktgjykim pretendimet e parashtruesve dhe i pranoj të njëjtat si të sakta.

Gjithashtu pajtohem me konkluzionin e shumicës që TË KONSTATOJË, se vendimi [nr. 08-V-583 i 13] i Kuvendit të 15 dhjetorit 2023, nuk është në kundërshtim me paragrafin 9 të nenit 65 [Kompetencat e Kuvendit] dhe paragrafin 4 të nenit 110 [Këshilli Gjyqësor i Kosovës] të Kushtetutës, si dhe vendimin e shumicës për masë të përkohshme.

Megjithatë, si gjyqtar individual kam mendim konkurrues në lidhje me arsyen e papranueshmërisë të këtij rasti në lidhje me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave].

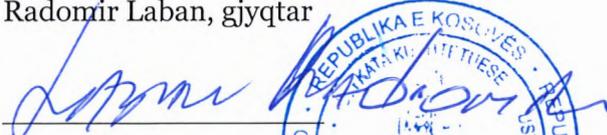
Për sa më sipër, dhe në pajtim me rregullin 57 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese, do të paraqes shkurtimisht mendimin tim konkurrues.

1. Rikujtoj thelbin e pretendimeve të parashtruesve të kërkesës përkitazi me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, në të cilat parashtruesit e kërkesës theksojnë se vendimi i Kuvendit nuk është arsyetuar dhe se Kuvendi nuk ka respektuar standardet kushtetuese të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, i cili përfshin të drejtën për mbrojtje të barabartë dhe një gjykim të drejtë. Parashtruesit e kërkesës argumentojnë se z. Beka nuk ka pasur mundësi të njihet me dosjen dhe të paraqesë dëshmi në përputhje me Ligjin për Procedurën e Përgjithshme Administrative dhe, si rrjedhojë, z. Beka i dërgoi një shkresë Kuvendit duke ofruar shpjegime, përkatësisht kundër argumente ndaj iniciatorit të shkarkimit të tij, në këtë rast kryetarit të Komisionit për Legjislacion.
2. Lidhur me këtë, theksoj se ai, kur bëhet fjalë për këtë pretendim për mungesën e arsytimit të vendimit të kontestuar, i cili garantohet me nenin 31 të Kushtetutës.
3. Për sa i përket pretendimeve të parashtruesve të kërkesës që i referohen neneve 32 dhe 54 të Kushtetutës, rikujtoj se parashtruesit e kërkesës theksuan se *“rrethanat e pasigurisë juridike në raport me anëtarin joprokuror të shkarkuar janë evidente derisa në ligjin bazik, par. 10 i nenit 10, është qartazi në kundërshtim me nenin 19 të këtij ligji, duke e vendosur të njëjtin në një situatë të pamundësisë efektive për të siguruar të drejtën kushtetuese për ushtrimin e mjeteve juridike në kundërshtim me nenin 32 të Kushtetutës [...] si dhe sigurimin e mbrojtjes gjyqësore nga neni 54 i Kushtetutës”*.
4. Gjatë shqyrtimit të këtyre pretendimeve, rikujtoj se bazuar në normat kushtetuese dhe në praktikën time, dhe duke iu referuar parimeve të vendosura nga GJEDNJ, rikujtoj se legjislacioni ynë nuk parasheh shprehimisht përjashtimin e kësaj kategorie individësh që ushtrojnë funksione publike, për të mos kërkuar mbrojtje gjyqësore të të drejtave të tyre në gjykatat e rregullta. Gjithashtu, e drejta e tyre për qasje efektive në drejtësi buron nga Kushtetuta, edhe nëse një gjë të tillë shprehimisht nuk e përcakton ligji (shih, në mënyrë analoge, GJEDNJ, rastin [Vilho Eskelinen dhe të tjerët kundër Finlandës](#), nr. 63235/00, Aktgjykim i 19 prillit 2007, paragrafi 62, dhe rastin e Gjykatës KI214/21, parashtrues *Avni Kastrati*, Aktgjykim i 7 dhjetorit 2022, paragrafi 125).
5. Rikujtoj se Ligji nr. 03/L-202 për Konfliktet Administrative (në tekstin e mëtejshmë: LKA) ofron mjete juridike efektive për zgjidhjen e rastit të kësaj kategorie funksionarësh publik. Në këtë drejtim, Gjykata së pari thekson se vet qëllimi i LKA-së si ligj, siç përcaktohet në nenin 2 [Qëllimi] është të sigurojë mbrojtjen gjyqësore të të drejtave dhe interesave të personave fizikë dhe juridikë dhe palëve të tjera, të cilëve u janë shkelur të drejtat dhe interesat me: (i) aktet individuale; ose (ii) veprimet e organeve të administratës publike. Më tutje në nenin 3, paragrafi 1.1 i LKA-së përcaktohet se organet e administratës publike janë organe të administratës qendrore, ndërsa paragrafi 1.2 i të njëjtit nen cilëson si akt administrativ çdo vendim të organit administrativ të nxjerrë pas procedurës administrative në ushtrimin e autorizimeve publike dhe i cili në mënyrë të drejtpërdrejtë, ose tërthorazi cenon të drejtat, liritë apo interesat e personave fizikë dhe juridikë të njohura ligjërisht. Përveç, dispozitës me të cilën përcaktohet qëllimi i ligjit, më konkretisht, neni 10 i LKA-së, ndër të tjera, parashikon mundësinë e fillimit të një konflikti administrativ kundër akteve për të cilat një person fizik ose juridik konsideron se është shkelur një e drejtë ose interes ligjor (shih, KI214/21, cituar me lart, paragrafi 115 dhe 116).

6. Në këtë kontekst i referohem edhe praktikës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, përkatësisht Vendimit nr. 29/09, të 21 tetorit 2009, me parashtrues: *Grupi prej 30 deputetëve të Kuvendit të Shqipërisë*, nëpërmjet të cilit, ndër të tjera, kërkohej anulimi i Vendimit të Kuvendit [Nr. 190] të 16 qershorit 2008, për shkak të mosdhënies së pëlqimit për emërimin e z. Z.P, për anëtar të Gjykatës Supreme. Për përcaktimin e kompetencës së saj, gjykata vlerësoi nëse objekti i kontrollit kushtetues përpara saj është një akt me karakter normativ dhe nëse synimet e tij ngrenë çështje konflikti kompetencash ndërmjet autoriteteve qendrore apo lokale. Në dritën e rrethanave të çështjes, gjykata në fjalë konstatoi: „Gjykata është shprehur më parë se në gjykimet e natyrës abstrakte nuk është kompetente të kontrollojë akte të karakterit individual. Duke qenë se vendimi i Kuvendit, i cili është objekt shqyrtimi, pasqyron vullnetin e Kuvendit për të mos dhënë pëlqimin për emërimin e një anëtari të Gjykatës Supreme, Gjykata pranon se ky akt ka karakter individual. Në këto rrethana, Gjykata vlerëson se nuk është kompetente të kontrollojë vendimin e Kuvendit nr. 190, të 16.06.2008. Në përfundim, Gjykata konkludon se kërkesa e ngritur nga një grup prej të paktën një të pestës së deputetëve (1/5) i referohej anulimit të vendimit të Kuvendit nr. 190, të 16.06.2008 duhet shfuqizuar për shkak të **mungesës së legjitimitetit të parashtruesve të kërkesës dhe mungesës së juridiksionit të kësaj gjykate.**
7. Prandaj, bazuar në sa më sipër, konsideroj se pretendimi i parashtruesve të kërkesës se anëtarëve të Këshillit Prokurorial të Kosovës nuk u jepen mjete efektive për të ushtruar të drejtat e tyre civile, nuk qëndron dhe nuk arsyetohet objektivisht, sepse asnjë dispozitë ligjore apo kushtetuese nuk ua ndalon anëtarëve të Këshillit Prokurorial të Kosovës të drejtën për të kërkuar mbrojtjen ligjore të të drejtave të tyre në procedurë të rregullt, siç përcaktohet me nenin 54 të Kushtetutës.
8. Prandaj, Gjykata konstaton se kërkesa e parashtruesve të kërkesës në lidhje me shkeljet e të drejtave individuale të anëtarëve të Këshillit Prokurorial të Kosovës, të garantuara me nenet 31, 32 dhe 54 të Kushtetutës, nuk i plotëson kushtet e pranueshmërisë për shqyrtim të mëtejme të meritave së kërkesës për arsye se parashtruesit e kërkesës nuk kanë dëshmuar se legjislacioni aktual e përjashton këtë kategori të zyrtarëve publikë nga detyrimi për të kërkuar mbrojtje ligjore pranë gjykatave të rregullta. Rrjedhimisht, kushti i shterimit të mjeteve juridike efektive në lidhje me këtë pjesë të kërkesës nuk është plotësuar.
9. Prandaj, bazuar në sa më sipër, konsideroj se parashtruesit e kërkesës nuk janë palë e autorizuar për të kontestuar kushtetutshmërinë e aktit të kontestuar, në lidhje me të drejtat e njeriut të garantuara me Kapitullin II të Kushtetutës, sipas nenit 113.5 të Kushtetutës, si dhe anëtarët e Këshillit Prokurorial të Kosovës nuk mund të lirohen nga detyrimi kushtetues për të shteruar të gjitha mjetet juridike efektive të parashikuara me ligjet në fuqi në procedurë të rregullt, siç kërkohet me paragrafin 7 të nenit 113 të Kushtetutës.

Mendimi konkurrues është paraqitur nga gjyqtari;

Radomir Laban, gjyqtar

Më 26 nëntor 2024 në Prishtinë